

MOUNT SOLO, WASH.

Haloo Toverittaren lukijat!
Tämä on ensikerta kun kirjoitan tähän meidän lehteen.

Minä olen kahdeksan vuoden vanha ja olen toisessa luokassa koulussa. Olen myös opetellut lukemaan ja kirjoittamaan suomenkieltä ja olen myös lukenut Toverittaren lasten osaston. Tykkään itsekin siihen kirjoittaa. Jos tämän näen lehdessä, niin joskus toisenkin kerran kirjoitan Toverittareen.

Minulla on kolme vuotta vanha sisko, jonka nimi on Toini. Hän huutaa minulle aina kupai perään, kun olen mennyt kouluun. Me asumme nyt farmilla, jossa meillä on kaksi lehmää, kaksi kanaa ja kaksi kissaa, joiden nimet ovat: Kollu ja Mari. Minulla on paljon pikku poikia tuttavina, joiden kanssa kuljen onkimassa. Hyvää kesää kaikille.

Jouko Lammi.

KNOWLES, CALIF.

Porvarikoulu. Minä näin Toverittareissa erään pikku tytön kirjoituksen porvarikouluista ja ajattelin että minäpä kirjoitan samasta aiheesta.

Eräänä päivänä meidän opettaja asetti taululle kysymyksen:

Onko Neuvosto-Venäjän hallitus hyvä vai paha?

Vastasin, että se on hyvä.

Ensi aamuna kouluun mentyäni eräs tyttö kysyi siitä hallituksesta opettajalta. Minä kerroin, että siellä Neuvosto-Venäjällä menevät kouluun nuoret ja myös vanhat. Köyhistä vanhoista ihmisistä ja myöskin lapsista pidetään siellä hyvä huoli.

Senjälkeen sanoi opettaja meille, että se hallitus on huonoin hallitus maailmassa. Sitten puhui hän jostakin miehestä, joka oli mennyt sinne tutkimaan ja kun hän sieltä oli palannut takaisin, niin hän sanoi sen olevan huonon hallituksen. Sitten opettaja sanoi, että siellä on luvattu paljon hyvää, mutta ne eivät ole tähtäneet lupaustaan.

Opettaja kysyi minulta, että mistä sinä tiedät sanoa, että Neuvosto-Venäjällä on hyvä hallitus?

Sanoin, että äiti on lukenut minulle sanomalehtiä ja niissä sanotaan sillä tavalla. Hän puhuu meille, että siellä työläisillä on hyvät olot, kun siellä keritään saada kaikki kuntoon, sillä siellä työväellä on oma hallituksensa, jota ei missään muussa maassa ole.

Niin meitä lapsia porvarikouluissa opetetaan halveksimaan työväen valtaa. Jos meidän vanhemmat puhuvat meille sosialismista, niin ne aatteet porvarillisissa kouluissa yritetään kitkeä pois meistä. Näitä piirsi Signe Erickson.—13-vuotias.

Vapautta vailla

Kirj. A. K.

Miks' lapsuuden aika armahin
On köyhille surujen kehto?
Ei tunne sen riefuja ensinkään,
Kun työ jo silloin on elämän ehto.

Ei köyhien lapset elää saisi,
Eikä tuntee lapsuuden aikaa.
Vaun työhön, työhön, se heille soi,
sama kehdosta hautaan saakka.

Työ kutsui heitä, sen he tietävät
Ensi hetkistä elonsa päivän.
Mutta kuitenkin joskus tahtoivat
Olla parissa ilojen maljain.

Muistojeni ruusulle

Kirj. R. Granholm.

Ruusu mulla Pohjolassa,
Hyyssä hallan versoapi.
Nuoruusvuodet tuoksullansa
Hurmas', säissä sumunkin.
Tuli myrskyt tulman talven,
Ruususeni runteli —
Taifot kukan, riisti nupun,
Juuret jätti, rungon vaan.

Ruusu armas, taiston maassa
Puhtahana säilyös. —
Talsto tuonut on murehoni.
Vaun kirkastuupi mieleni.....
Idän mailta aurinkoinen
Loistetaan jo nähdä suo.....
Ikikesän vihdoin tuopi,
Jolloin kukkii ruusuni.

BURRIT ONT, CAN.

Ajattelinpa tässä tehdä uhkarokkean hyökkäyksen ja kirjoittaa pikku pätkän tähän meidän naisten lehteen, kun olen meinannut jo monta vuotta, enkä ole uskaltanut. No niin, tänne Burritiin se perustettiin sosialisti osasto. Saapa nähdä nyt, jos se pysyy pystyssä, ei sen tähden ettäkö ei olisi jäseniä, vaan sen tähden, että ei tahdo olla yhteisymmärrystä meillä työläisillä taistella yleistä vihollistamme vastaan, vaan napistemme keskenämme. Heitetäänpä nyt kerta kaikkiaan ne joutavan päiväiset saivartelut ja ne ivapuheet toisistamme ja yhdytään siskoina ja veljinä oman asiamme puolesta yhteiseen rintamaan, yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta taisteluun.

On täällä sentään yritetty toimia pikku hiljalleen. Vappujuhlat vietettiin Emil Saaren talolla. Huonosta ilmasta huolimatta oli sinne koontunut tämän farmi kylän suomalaisen väestö melkein kaikki viettämään yhteistä köyhälistön vappujuhlaa. Ohjelmaakin oli koko runsaasti, kertomuksia, runoja ja lauluja ja ilveily. Olipa pikku kappalekin, joka sujui hyvin. Oli oikein hauska katsella, kun pikku lapset alle kymmenen vuoden, suorittivat ohjelmansa hyvin. Olihan ne piknekit meillä 29 päivä toukokuuta Vuorion farmilla, siellä onkin kaunein paikka tällä perukalla, kun se on metsässä ja ison joen reunalla. Siellä oli ohjelmaa jos minkälaista lapsilta, naisilta ja miehiltä. Vaan sanon teille miehet, että jos ette pysty sen parempaan ohjelmaan suorittamaan, niin jättäkää jo se pullo-ohjelma romukoppaan. Sehän on vallan rumaa ja meitä työläisiä alentavaa kulkea pullo-ohjelma" taskussa omassa juhliessamme ja vielä tapella päälle. Hyi toki! Ja vielä osaston jäseniltä.

Minäkin yritän vastata sen vanhanpojan kysymykseen. Mistä me naisväki saataisi sitä aikaa edes niin paljon, että ehdittäisi lukemaan omaa lehteämme? En ihmettele ollenkaan tätä vanhaa poikaa, jos hän ei ymmärrä, että ei meillä naisilla ole aikaa, kun ei meidän omat ukotkaan sitä ymmärrä. Mutta meillä naisilahan on jos minkälaista touhua oltiinpa me maalla eli kaupungissa, etenkin kun on paljon lapsia. Meillähän on jokaisella omat kotityömme ja vielä ne juoru-jutut ja nypläykset päälle päätteeksi, eikä sitä lukeamista jouda ajattelemaankaan. Minä ainakin ehdottaisin sille, kellä ei ole aikaa, tilaamaan heti ensi tilassa Toverittaren ja lukemaan sitä, vaikka keskellä kiirettä. Se on sellainen

"vehe" se Toveritar, että se neuvoo työ aloi jo naapurikaupungissa San meille tien, mistä saadaa aikaa. Maailmassahan on paljon aikaa ja se on luotu meitäkin työläisnaisia varten. Katselkaapas noita porvarisnaisia, vaikka olis kuinka keltainen. Tuota heillä on paljon aikaa, juuri siksi kuin me työläisnaiset teemme heidän työnsä. Meidän on kehitettävä itsemme siihen pisteeseen, että otamme vallan käsiimme ja panemme nämä hienoston naiset osaltansa työhön, niinkuin Venäjällä, silloin meillä jää kylliksi aikaa lepoon sekä lukemiseen.

Ensikertalainen.

CLOQUET, MINN.

Onhan siitä jos vuosi vierähtänyt kun täältä on mitään Toverittareessa ollut, niin ajattelin katkasta sen pitkän äännettömyyden. Ei täällä naiset niin toimeettomia ole, vaikka ei ne siitä paljo muulle maailmalle hiisku. Oli isot kevätmyyjäiset, joista oli tulot melko hyvät. Ja kaksi isoa näytöskappaletta on toimittu vähän ajan sisällä.

Viides päivä tätä kuuta näyteltiin "Kerjäläisnäytelijätär", isolle katsokajajoukko, ompeluseuran naisten toimesta. Näytelmän esitys sujui koko hyvin, sen voi päättää yleisön suosionosoitukseksi. Näytelmät onkin parhaita aineellisten varain tuottajia, mutta vaativat paljon voimia ja kestäväisyyttä näin kesä kuumien aikana. Kun kuullut vähän kuiskailuja, että osaston huvitoimikunta laittaa kenttäjuhlat kesäk. 19 p. mutta en ole saanut tietoon paikkaa, missä ne tulevat olemaan. Silloin tietysti mennään kaikin luonnon helmaan, jos sattuu olemaan suotuisa ilma. Tähän asti ei vielä ole paljon ollut kesäksi sanottavaa, niin kylmä on melkein aina, että ei turkit olisi liikaa.

Täällä paperitehtaalla on ollut lakko täydelleen viisi viikkoa, eli toukokuun ensimmäisestä päivästä. Pyörät on vielä täälläkerran kaikki seisausissa, lukuunottamatta lämmityshuonetta, jossa tuli palaa, varalta on höyryä pidettävä, vaan sielläkään ei enää ole union miehet kun herrat meinasivat tehdasta käyttä rikkurien voimalla, niin silloin käveli pojat ulos ja jättivät rikkuriväelle lämmityshuoneen. Työn halusia oli haalittu toisista kaupungeista. Ja joitakin oman paikkakunnan miehiä joukossa, vaan monta päivää ei se kestänyt, kun herrat olivat kyllästyneet uusiin tulokkaisiin ja antoivat lähtöpässit. Ja toiset otivat itse toimekseen siirtyä ennen herrain kerittyä.

Riitä kai ei enää ole suuri työläisten ja herrain välissä, vaan en tiedä koska sovinto tulee. Molemmat ovat sitkeitä taistelemaan. Työläiset ovat melkeen varmat voitostaan.

Työttömien armeija on täälläkin iso, joten työtä etsivien ei ole tänne turvaa. Sahamyllyissä on melkein kaikki työt urakatöitä, eikä niissäkään tarvita paljon miehiä. Jätän taas toistaiseksi. Toveruudella:

O. L.

LOS ANGELES, CALIF.

Toverittaren lukijakunta lienee jo unohtanut tämän paikan nimenkin, ainakin Toverittaren uutisten kirjoittaja on sen tehnyt.

Nyt täältä täytyy antaa salat julki. Täällä on tapahtunut suuria tapahtumia. Muutamien suursielujen aivoissa on kytenyt ja tuprunnut katkera viha S. S. Osastoa vastaan. Se sama kuivan keltainen sammaleenky-

työ aloi jo naapurikaupungissa San meille tien, mistä saadaa aikaa. Maailmassahan on paljon aikaa ja se on luotu meitäkin työläisnaisia varten. Katselkaapas noita porvarisnaisia, vaikka olis kuinka keltainen. Tuota heillä on paljon aikaa, juuri siksi kuin me työläisnaiset teemme heidän työnsä. Meidän on kehitettävä itsemme siihen pisteeseen, että otamme vallan käsiimme ja panemme nämä hienoston naiset osaltansa työhön, niinkuin Venäjällä, silloin meillä jää kylliksi aikaa lepoon sekä lukemiseen.

Eipä tuossa mitään lienekään, sehän on luonnollista "kala kansaistaan, verkko ainoistaan" englanninkielisen sanoo, että "saman väriset linut kulkevat samassa parissa". Niin kävi täälläkin, keltainen aines sosialistiosastossa meni sen aineksen joukkoon, joka pelkää kuulua mihinkään työläisjärjestöön.

Toveri Brusila oli täällä kiertomatkallaan puhuen kolmena iltana ja piknekiasä Long Beachilla sunnuntaina. Jos kenellä on halua oppia tietämään asiat nykypäivän valossa, niin sopii mennä kuulemaan toveri Brusilan puheita, kun hän tulee paikkakunnalle.

Vieli lopuksi sanon teille Los Angelesin järkipäät, että Los Angelesin s. s. osasto odottaa vielä luonnollista kuolemaa, ehkäpä kauankin, joten sitä odottaissanne olisi paras kohdistaa kiukkunne ei S. S. Järjestöön vaan kapitalistista yhteiskuntaa kohtaan. Ei L. A. pieni s. s. osasto teille voi vallankumousta tehdä ja lihavia päiviä eteenne laittaa, vaikka kuin sitä parjaatte siitä. Vieli vähempi on merkitystä yksityisellä klupilla, joka ei tunnusta mitään periaatetta.

Los Angelesin s. s. osaston toiminnasta annamme tietoja tulevaisuudessa kun saadaa olot järjestettyä.

H. A.

Toverittaren tilauksia ottaa vastaan A. Palo, H. Anderson ja Hilda Anderson.

911 Alpine dr., Beverly Hills
Los Angeles.

— "Sikäli kuin työprosessi on pelkkä ihmisen ja luonnon välisen-prosessi, pysyvät sen yksinkertaiset ainekset yhteisinä kaikissa yhteiskunnallisissa kehitysmuodoissa. Mutta jokainen tämän prosessin määrätty historiallinen muoto kehittää edelleen aineellisia perusteita ja yhteiskunnallisia muotoja. Eräälle kypsyksen asteelle päästään pyyhkäistään määrätty historiallinen muoto pois ja tekee se tilaa korkeammalle. Sellainen kriisi osotautuu tullee siinä pian kuin ristiriita ja vastakohta toiselta puolen tuotantosuhteiden ja samalla niitä vastaavien jakosuhteiden tietyn historiallisen muodon, sekä toiselta puolen tuotantovoimien, tuotantokykyjen ja niiden tekijäin kehityksen välillä on tullut kyllin leveäksi ja syväksi. Silloin tapahtuu yhteentörmäys tuotannon aineellisen kehityksen ja sen yhteiskunnallisen muodon välillä. — Marx.

— Tahdotko tietää mitä työläisnaiset toimivat ja ajattelevat. — Tilaa Toveritar